

تأثیر بی‌هوشی اسانس اسطوخودوس (*Lavendula officinalis*) بر آسیب‌های بافتی و آنزیم‌های سرمی خون ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*)

صفیه توفیقی مقدم^۱، جواد میردار هریجانی^{۱*}، احمد قرابی^۱ و مصطفی غفاری^۲

^۱ زابل، دانشگاه زابل، دانشکده منابع طبیعی، گروه شیلات

^۲ چابهار، دانشگاه علوم و فنون دریایی، دانشکده علوم دریایی، گروه شیلات

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۱/۹ تاریخ پذیرش: ۹۵/۹/۱۵

چکیده

دستیابی به یک داروی بیهوش‌کننده مناسب جهت بیهوشی سریع با بازگشت طولانی مدت و اینم از آن، همواره دغدغه محققین علوم شیلاتی بوده است. در مطالعه حاضر به بررسی اثر بی‌هوش کننده‌گی اسانس اسطوخودوس روی ماهی سفیدک سیستان پرداخته شد. تعداد ۲۶۰ عدد بچه‌ماهی شیزوتراکس با میانگین وزن و طول کل به ترتیب $58/69 \pm 1/50$ گرم $20/77 \pm 1/16$ سانتی‌متر در غلاظت‌های ۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ ppm اسانس اسطوخودوس به شیوه حمام بیهوش شدند و جهت انجام بررسی آنزیم‌های AST (آسپارتات آمینوترانسفراز)، ALT (آلانین آمینوترانسفراز) و ALP (آلکالین فسفاتاز) و آزمایش‌های بافت‌شناسی، اقدام به نمونه‌برداری از ماهیان در دو نوبت صفر (۱۰ دقیقه پس از بیهوشی) و ۲۴ ساعت پس از بیهوشی شد. اسانس اسطوخودوس در غلاظت ۳۰۰ ppm بیهوشی عمومی را القا کرده و تأثیری بر آنزیم‌های سرمی فوق‌الذکر نداشت. آسیب‌شناسی بافتی نشان داد که غلاظت بهینه ۲۰۰ ppm خاصیت آرام بخشی و غلاظت ۳۰۰ ppm غلاظت مناسب بیهوشی و فاقد تأثیرات جانبی بود و می‌توان از این غلاظت بدون نگرانی از آسیب‌های احتمالی اسانس موردنظر استفاده نمود. مصرف اسانس اسطوخودوس به عنوان یک داروی استاندارد در امور بیهوشی و به عنوان جایگزین مواد شیمیایی متدالول در ایجاد بیهوشی و آرام بخشی در ماهیان قابل توصیه است.

واژه‌های کلیدی: اسانس اسطوخودوس، بیهوشی، *Schizothorax zarudnyi*، آسیب‌های بافتی، فعالیت آنزیمی.

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۲۲۸۰۷۳۸۳، پست الکترونیکی: javadmirdar@uoz.ac.ir

مقدمه

مؤثر آن با غلاظت سمیت فاصله زیادی داشته باشد. ۶- برای فرد کاربر محرك و سمی نباشد. ۷- قابلیت حلالت مطلوبی در آب داشته باشد و در غیر این صورت حلال‌های آن به مقدار کافی در دسترنس و ارزان باشد. ۸- پایداری زیادی از نظر شیمیایی داشته باشد و سریع فاسد نشود. ۹- بی‌دردی خوبی ایجاد کند. ۱۰- ارزان باشد و احیا ماهی از بیهوشی ایجادشده توسط آن آسان، اینم و سریع باشد. ۱۱- برای مصرف کننده گوشت ماهی بیهوش شده خطری نداشته باشد. ۱۲- به سرعت در محیط تجزیه

به علت کاربردهای متنوع مواد بیهوشی، پژوهشگران و متخصصان علوم آبزیان همواره درصد دیگر این مواد مناسب و مطلوب بیهوش کننده برای موجودات مختلف از جمله ماهی هستند. یک داروی بیهوشی ایده‌آل بایستی واجد ویژگی‌های زیر باشد: ۱- القای بیهوشی را به سرعت و با حداقل استرس ایجاد نماید. ۲- استفاده از آن به آسانی صورت پذیرد. ۳- بی‌حرکتی مطلوبی را ایجاد کند. ۴- مؤثر و مطمئن باشد و منجر به عدم تعادل بلندمدت و سایر مشکلات نشود. ۵- در غلاظتها پایین مؤثر باشد و غلاظت

می‌توان به شدت آسیب بی‌برد. یکی از این آنزیم‌ها آلانین آمینو ترانسفراز (ALT) است که به طور مشخص در آسیب‌های کبدی افزایش می‌یابد. آنزیم دیگر آسپارتات آمینو ترانسفراز (AST) است که نقش مشابهی را در سایر بافت‌ها ایفا کرده ولی مختص کبد نبوده و در هنگام آسیب‌های سلولی میزان آنزیم‌های ALT و AST خون قبل از بروز نشانه‌های بالینی و علائم ظاهری افزایش می‌یابد (۱۴). با اندازه‌گیری ALT و AST موجود در سرم می‌توان ضایعات ناشی از مسمومیت با سموم و فلزات سنگین را تشخیص داد (۱۱). همچنین در سال‌های اخیر سنجش ALT و AST به عنوان یکی از آزمایش‌های رایج جهت تشخیص ایمنی داروهای بی‌هوشی تبدیل شده است (۷).

سلطانی و همکاران در سال ۱۳۸۳ به مطالعه اثرات بی‌هوشی انسانس گل‌میخک هندی بر پارامترهای هماتولوژیک، برخی آنزیم‌های خون و آسیب‌شناسی بافت‌های مختلف ماهی‌کپور معمولی پرداختند که در این مطالعه اثرات جانبی احتمالی هوشبری انسانس گل‌میخک با غلظت‌های ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm بر برخی از فاکتورهای هماتولوژیک، آنزیم‌های سرمی و بافت‌های کبد، کلیه، طحال، آبشش و مغز ماهی‌کپور معمولی مورد مطالعه قرار گرفت که نتایج حاصله نشان داد که اختلاف معنی‌داری در مقادیر فاکتورهای خونی شامل جمعیت لکوستی و گلبول قرمز، هماتوکریت، هموگلوبین و آنزیمی شامل ALT و لاکتات دهیدروژنаз مشاهده نگردید (۷). حسینی و حسینی در سال ۱۳۹۱ به بررسی ارتباط شاخص‌های استرس بازمان و مرحله بی‌هوشی در کپور معمولی (*Cyprinus carpio* (Linnaeus)) در غلظت‌های مختلف محلول میخک پرداختند. ماهیان در معرض غلظت‌های ۰/۷، ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ گرم بر لیتر محلول میخک قرار گرفتند و مدت زمان رسیدن به مرحله ۳ و ۵ بی‌هوشی ثبت گردید. نتایج نشان داد که در مرحله ۳ بی‌هوشی، کوتیزول تنها با زمان ارتباط داشت ولی گلوکز با زمان یا غلظت ارتباط نداشت. ولی در مرحله ۵ بی‌هوشی،

شود و برای سایر موجودات زنده اکوسیستم غیررسمی باشد. ۱۳- اثرات تجمعی در اثر کاربرد مکرر آن ایجاد نگردد. ۱۴- سوخت‌وساز سریعی در بدن ماهی داشته باشد (۶).

گیاه اسطوخودوس از خانواده *Lamiaceae* بانام علمی Lavender و نام انگلیسی *Lavandula officinalis* می‌باشد (۲). اسانس اسطوخودوس (بیش از ۳ درصد) از تقطیر سرشاره‌های گلدار و بهره‌وری از گلهای آن به دست می‌آید. اسانس آن بیش از ۴۰ نوع ترکیب مختلف دارد که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از: لینالیل استات، سینئول، لینالول، نرول و بورئول (۱۲). عمدت‌ترین ترکیبات اسانس اسطوخودوس به ترتیب مربوط به لینالول (۴۴/۵ درصد)، لینالیل استات (۳۲/۷ درصد) و سینئول (۴/۸ درصد) می‌باشد (۱۳ و ۲۱). از طرفی اثر ضد اضطرابی اسطوخودوس توسط Fiber and Quante در سال ۲۰۱۴ مورد بررسی قرار گرفت (۱۵). رضایی و همکاران در سال ۱۳۸۹ اثرات تسکینی، پیش بی‌هوشی و ضداضطرابی این گیاه را اثبات کردند (۵).

ماهی سفیدیک سیستان دارای دو جفت سبیلک، دهان زیرین و نعل اسپی شکل و دندان حلقی سه ردیفی به فرمول ۵-۴،۲-۲،۳،۵ می‌باشد. این ماهی در دریاچه‌هایی با آب شیرین، قسمت‌های پایین دست رودخانه‌ها با بستر ماسه‌ای توان با گل‌ولای که در اطراف آن گیاهان آبزی مانند نی وجود دارد، زندگی می‌کند. با توجه به رشد نسبتاً خوب و نیز فراوانی آن در تالاب هامون، ارزش صید ورزشی و اقتصادی بالایی برای مردم سیستان دارد (۹). در مطالعه حاضر برای ارزیابی میزان اثرات جانبی احتمالی انسانس اسطوخودوس، آنزیم‌های آلانین ترانسفراز (ALT)، آسپارتات آمینو ترانسفراز (AST) و آلکالین فسفاتاز (ALP) جهت تشخیص ایمنی داروهای بی‌هوشی و آزمایشات هیستوپاتولوژی مورد سنجش قرار گرفتند که با آسیب سلول‌ها، آنزیم‌هایی به خون ترشح می‌شود که با اندازه‌گیری آن‌ها به عنوان شاخص‌های آسیب سلولی

غلظت‌های ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بودند. ماهیان گروه شاهد در معرض ماده بیهوشی قرارنگرفتند. با توجه به اینکه غلظت‌های بالای انسانس اسطوخودوس نتوانست باعث مرگ و میر در گونه مورد آزمایش شود بنابراین از غلظت‌های مشابه با تحقیقات دیگر، برای تیماردهی استفاده شد. ماهیان به شیوه حمام در آکواریوم‌ها به آرام بخشی رسیده و درنهایت بیهوش شدند و پس از ایجاد بیهوشی کامل و احياء به تانک‌های مجزای فاقد ماده بیهوشی منتقل شدند.

زمان‌های رسیدن به مراحل از دست رفتن تعادل و بیهوشی سبک (جدول ۲) با دقت دهم ثانیه، بر اساس جدول ۱، توسط کرنومتر ثبت شد.

خون‌گیری از تعداد ۹ ماهی در هر تیمار از طریق سیاهرگ وریدی ساقه دمی و به روش جانبی صورت گرفت. پس از جداسازی سرم خون از طریق سانتریفیوژ، اندازه‌گیری آنزیم‌های ALT و AST با استفاده از دستگاه اتوآنالایزر سلکترا (Selectra) مدل PROM ساخت کشور هلند در آزمایشگاه دامپزشکی دانشگاه زابل براساس روش پیشنهادی سلطانی و همکاران (۱۳۸۳) انجام شد (۷).

جدول ۱-مراحل بیهوشی و بازگشت از بیهوشی در ماهی (اصلاح شده از ۱۶)

تسکین جزئی می‌یابد؛ تعادل نرمال	از دست دادن کامل واکنش به تحریک بینایی و لمسی بیرونی؛ حرکت سرپوش آبتشی اندکی کاهش
تسکین عمیق آبتشی؛ تعادل نرمال	از دست دادن کامل واکنش به تحریک خارجی بجز اعمال فشارقوی، کاهش جزئی حرکت سرپوش
عدم تعادل جزئی شنای نامنظم، افزایش حرکت سرپوش آبتشی، فقط واکنش به لمس قوی و تحریک لرزشی	از دست دادن کامل تعادل، حرکت سرپوش آبتشی کم ولی منظم، از دست دادن واکنش نخاعی
عدم تعادل کامل بیهوشی سبک	از دست دادن کامل واکنش پذیری، حرکات سرپوش آبتشی کم و نامنظم، ضربان قلب بسیار کند، از دست دادن کلیه واکنش‌ها
بیهوشی عمیق حرکات سرپوش آبتشی ناچیز، معمولاً ایست قلبی سریعاً اتفاق می‌افتد.	مرحله رفتار ماهی
سرپوش حرکت سرپوش آبتشی	
بازگشت تعادل جزئی برگشت جزئی تعادل و شنا	
بازگشت تعادل کامل احیاء تعادل	
ظهور حرکت شای اجباری و واکنش به تحریک بیرونی، پاسخ رفتاری هنوز کامل نیست.	پاسخ به محرك
احیاء رفتاری کامل، شنا نرمال	احیاء (ریکاوری)

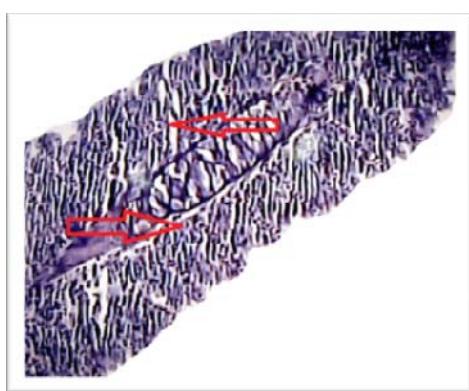
جدول ۲- میانگین و انحراف معیار زمان‌های رسیدن به مراحل مختلف بیهوشی و بازگشت از آن در ماهی شیزوتراکس تحت تأثیر اسانس اسطوخودوس (زمان به ثانیه).

مراحل/تیمار	۲۰۰ ppm	۳۰۰ ppm	۴۰۰ ppm
از دست دادن تعادل	۸۵±۱۲/۲ ^a	۷۰/۵۰۰ ±۶/۹ ^{ab}	۵۳/۲۵ ±۵ ^b
بیهوشی سبک	۱۸۰/۷۵ ±۲/۸ ^a	۱۱۱ ±۶/۷ ^b	۷۸/۵ ±۷/۵ ^b
بازگشت تعادل	۱۰۳/۷۵ ±۱۰/۷ ^a	۱۱۳/۷۵ ±۳/۵ ^a	۱۳۶/۷۵ ±۲/۵ ^a
احیا کامل	۱۴۰/۷۵ ±۴/۳ ^a	۱۹۱/۷۵ ±۱۳/۶ ^b	۲۲۶/۲۵ ±۵/۸ ^c

حروف متفاوت در هر سطر نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار ($P < 0.05$) بین گروه‌هاست.

نتایج

اسانس اسطوخودوس در محدوده‌ی غاظت‌های ۲۰۰ تا ۴۰۰ ppm منجر به مرگ و میر ماهیان مورد آزمایش نشد و باعث ایجاد القای بیهوشی ماهیان شیزوتراکس گشت. زمان‌های متوسط بیهوشی و بازگشت مجدد در جدول‌های ۳ و ۴ ارائه شده‌اند. القای بیهوشی در ماهیان شیزوتراکس با استفاده از اسانس اسطوخودوس در غاظت‌های مختلف نشان داد که با افزایش بر غاظت آن مدت زمان لازم برای رسیدن به مرحله از دست رفتن تعادل ماهی کاهش می‌یابد. از طرفی بیهوشی با غاظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس تأثیری بر پروفیل خون‌شناسی نداشته و تغییرات معنی‌داری را در میزان آنزیم‌های ALT، AST و ALP نشان نداد ($P > 0.05$).

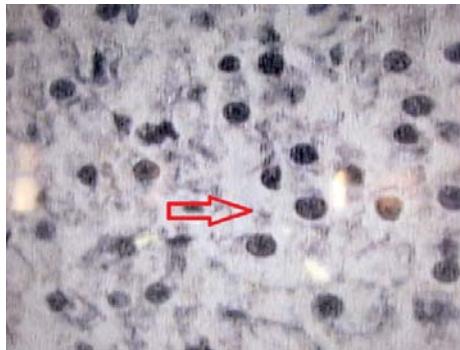
شکل ۱- بافت آبشنش گروه تیماری ۴۰۰ ppm، در ابتدای آزمایش، پیکان نشان‌دهنده چسبندگی لاملاها، (H & E، ۴۰x).

همچنین آسیب‌های بافتی در بافت آبشنش (شکل‌های ۱ و ۲)، کبد (شکل‌های ۳ و ۴) و کلیه (شکل‌های ۶.۵ و ۷)

جهت انجام بافت‌شناسی از هر تیمار، ۳ عدد ماهی بلافارسله پس از احیا و ۳ عدد دیگر ۲۴ ساعت پس از بیهوشی جداسازی و بافت‌های کبد، کلیه و آبشنش آن‌ها در فرمالین ۱۰ درصد فیکس شدند. نمونه‌های فیکس شده جهت تهیه مقاطع بافتی میکروسکوپی، به‌منظور فرایند آبگیری در درجات مختلف الكل اتیلیک (۷۰ تا ۱۰۰ درصد) قرارداده شدند. پس از آبگیری، نمونه‌ها جهت شفاف‌سازی و خروج الكل از آن‌ها، در محلول گزیلول ۶۰-۵۸ درجه سانتی‌گراد قرارگرفتند و پس از اتمام این مرحله، قالب‌گیری در پارافین صورت گرفت. لامهای تهیه شده، با هماتوکسیلین و اوزین رنگ‌آمیزی شدند و با استفاده از لامل و چسب بالزام سطح نمونه‌ها پوشیده شد و در نهایت توسط میکروسکوپ نوری مورد مطالعه و تفسیر قرارگرفتند (۱).

به‌منظور انجام تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، ابتدا نرمال بودن آن‌ها با استفاده از آزمون Kolmogorov-Smirnov انجام شد. پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها، از آنالیز واریانس یک‌طرفه (one way ANOVA) در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی جهت مقایسه میانگین‌های بین تیمارها و برای تعیین اختلاف معنی‌داری بین میانگین‌ها در گروه‌های مختلف از آزمون دانکن (Duncan) در سطح اطمینان ۹۵ درصد استفاده شد. کلیه مراحل آماری در نرم‌افزار SPSS16 و رسم نمودارها در Excell 2010 انجام شد.

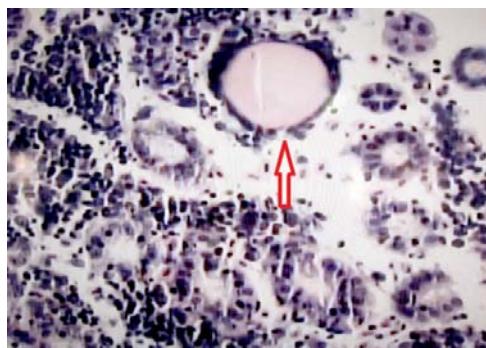
شکل ۴- تصویر کبد ماهیان گروه تیماری ppm ۳۰۰ پس از ۲۴ ساعت، پیکان نشان‌دهنده کاهش آسیب‌دیدگی (H & E، ۴۰x)

شکل ۵- بافت کلیه ماهیان گروه تیماری ppm ۳۰۰ در ابتدای آزمایش، پیکان نشان‌دهنده پرخونی و نفریت (H & E، ۴۰x)

شکل ۶- بافت کلیه ماهیان گروه تیماری ppm ۳۰۰ پس از ۲۴ ساعت، پیکان نشان‌دهنده کاهش پرخونی و نفریت (H & E، ۴۰x)

شکل ۷- نمونه بافت کلیه ماهی مربوط به گروه تیماری ۴۰۰ ppm در ابتدای آزمایش، پیکان نشان‌دهنده پرخونی، نفریت و کست (H & E، ۴۰x)

ماهیان مورد آزمایش در زمان‌های صفر و ۲۴ ساعت پس از بیهوشی، در شکل‌های مذکور قابل مشاهده بود.

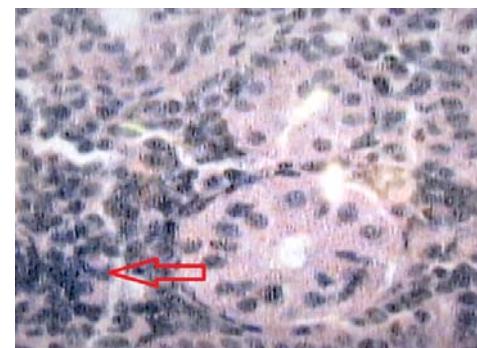

شکل ۲- بافت آبشن گروه تیماری ppm ۴۰۰ پس از ۲۴ ساعت، پیکان‌ها نشان‌دهنده کاهش چسبندگی لاملاها (H & E، ۴۰x)

شکل ۳- بافت کبد ماهیان، گروه تیماری ppm ۳۰۰ در ابتدای آزمایش، دایره نشان‌دهنده دژنره شدن بافت به صورت خفیف (H & E، ۴۰x)

در نهایت آسیب‌شناسی بافتی نشان داد که غلظت بهینه ۳۰۰ ppm فاقد تأثیرات جانبی است و می‌توان از این غلظت بدون نگرانی از آسیب‌های احتمالی انسانس موردنظر استفاده نمود. در ضمن غلظت ۲۰۰ ppm نیز می‌تواند به عنوان کاهش‌دهنده استرس در زمان انتقال ماهی سفیدک سیستان (شیزوتوراکس) استفاده گردد.

بیهوش کردن ماهی شیزوتوراکس نیز در حد کاملاً منطقی و معمول می‌باشد.

در بررسی متابو، مطالعه مشابهی در مورد بیهوشی با انسان اسطوخودوس و بررسی اثرات انسان این گیاه بر بافت ماهیان یافت نشد. مقایسه نتایج بدست آمده در فواصل زمانی صفر و ۲۴ ساعت، بیانگر کاهش درصد آسیب‌های برگشت‌پذیر (پرخونی و ادم) بافت آبتش بوده و در بافت کبد مقدار دزرسانس چربی که یکی از آسیب‌های برگشت‌پذیر بوده و در اثر ورود سموم در بدن ایجاد می‌شود در غلاظت‌های موردنظر (300 و 400 ppm) کاهش داشت. در بافت کلیه نیز آسیب‌های برگشت‌پذیر موردنظر رو به کاهش است. مدت زمان حذف دارو در بدن به نوع داروی مورد استفاده، خصوصیات بافتی، میزان غلاظت مصرفی و دیگر شرایط بستگی دارد (۱۷). باین حال، با توجه به عدم مشاهده ضایعات بافتی غیرقابل بازگشت در اندام‌های حیاتی آبتش، کلیه و کبد و نیز عدم خطر مسمومیت انسانی در مقایسه با بیهوش کننده‌های شیمیایی متداول از قبیل MS222 و بنزوکائین، سازگاری آن با محیط‌زیست به علت تجزیه سریع در محیط آب، ایجاد بیهوشی و نیز بهبودی سریع و نیز ارزان بودن آن، مصرف انسان اسطوخودوس به عنوان جایگزین مواد شیمیایی متداول در ایجاد بیهوشی و آرام‌بخشی ماهیان قابل توصیه است.

ولیسک و همکاران در سال ۲۰۰۵، روی ماهی قزلآلای رنگین‌کمان، که هیچ‌گونه تغییر معنی‌داری در میزان ALT و AST به دنبال بیهوشی با انسان میخک دیده نشد (۷) و (۲۴)، می‌توان نتیجه گرفت که انسان اسطوخودوس نیز همانند انسان میخک می‌تواند به عنوان یک ماده بیهوشی جدید و ایمن برای بیهوش نمودن ماهی شیزوتوراکس پیشنهاد گردد.

همچنین بیهوشی با غلاظت‌های مختلف انسان اسطوخودوس تأثیری بر پروفیل خون‌شناسی نداشته و تغییرات معنی‌داری در میزان آنزیم‌های AST و ALP مشاهده نشد ($P < 0.05$). مطالعات مربوط به آسیب-شناسی بافتی نشان داد که غلاظت بهیته 300 ppm فاقد تأثیرات جانی است و می‌توان از این غلاظت بدون نگرانی از آسیب‌های احتمالی استفاده نمود. ماده‌ی بیهوش کننده‌ی پرکاربرد MS222 با غلاظت 250 تا 350 میلی‌گرم بر لیتر برای بیهوش کردن بچه ماهیان کپور معمولی توصیه شده است (۱۸)، همچنین نتایج بدست آمده توسط سلطانی و همکاران در سال ۱۳۸۳ نشان داد که مصرف انسان گل میخک تا 200 ppm بعنوان ماده بیهوشی در آبزی‌پروری بی‌خطر و قابل توصیه می‌باشد (۷). با مقایسه این نتایج با داده‌های بدست آمده در تحقیق حاضر می‌توان به این نتیجه رسید که مقدار انسان اسطوخودوس مورد استفاده جهت

منابع

- پوستی، ا.، و صدیق مروستی، س.، ۱۳۷۸. اطلس بافت‌شناسی ماهی. انتشارات دانشگاه تهران، صفحه ۸۰.
- جعفرنیا، س.، خسروشاهی، س.، و قاسمی، م.، ۱۳۸۷. راهنمای جامع و مصور خواص و کاربرد گیاهان دارویی، چاپ سوم، انتشارات سخن‌گستر، صفحات ۶۴-۶۵.
- جهانبخشی، ع.، هدایتی، ع.، و جوادی موسوی، م.، ۱۳۹۳. تأثیر ماده‌ی ۲-فنوكسی‌اتانول (phenoxyethanol-۲) به عنوان Rutilus بیهوش کننده بر شاخص‌های خونی ماهی کلمه (۱).
- حسینی، م.، و حسینی، ع.، ۱۳۹۱. ارتباط شاخص‌های استرس بازمان و مرحله بیهوشی در کپور معمولی (Linnaeus) (Linnaeus) در غلاظت‌های محلول میخک، نشریه بهره‌برداری و پرورش آبزیان، ۱ (۴)، صفحات ۵۷-۶۷.
- رضابی، ع.، جعفری، ب.، و جلیل زاده هدایتی، م.، ۱۳۸۹. مطالعه اثرات تسکینی، پیش بیهوشی و ضد اضطرابی عصاره گیاه اسطوخودوس (*Lavandula stoechas*) در مقایسه با دیازپام

- ۸- شریف پور، ع.، سلطانی، م.، عبدالله، ح.، و قیومی، ر.، ۱۳۸۱. اثر بیهوش کنندگی انسان گل میخک (*Eugenia caryophyllata*) و در شرایط مختلف pH و درجه حرارت در بچه ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*). مجله علمی شیلات ایران، ۱۱(۴)، صفحات ۵۹-۷۴.
- ۹- عبدالی، ا.، ۱۳۷۸. ماهیان آبهای داخلی ایران، انتشارات نقش‌نمای، صفحه ۱۵۰.
- ۱۰- عنایت غلامپور، ط.، ایمانپور، م.، حسینی، ع.، و شبانبور، ب.، ۱۳۹۰. تأثیر سطوح مختلف شوری بر شاخصهای رشد، میزان بازماندگی، غذاگیری و پارامترهای خونی در بچه ماهیان سفید، مجله زیست‌شناسی ایران، جلد ۲۴، شماره ۴، صفحات ۵۴۸-۵۳۹.
- 11- Balint, T., Szegletes, T., Szegletes, Z.S., Halasy, K., and Nemcsok, J., 1995. Biochemical and subcellular changes in carp exposed to the organophosohorus methidation and the pyrethroid deltamethrin. *Aquatic Toxicology*, 33(3-4), PP: 279-295.
- 12- Barazande, M., 1999. Chemical analysis of Iran and France lavender essential oil by capillary gas chromatography technique. *Iranian Medicinal and Aromatic Plants Res*, 3(0).
- 13- Dimitra, J., Basil, N., and Moschos, G., 2000. GC-MS analysis of essential oils from some Greek aromatic plants and their fungitoxicity on *penicillium digitatum*, *J. Agric. Food Chem*, 48, PP: 2576-2581.
- 14- Durfour, D.R., Latt, J.A., Nolte, F.S., Gretch, D.R., Koff, R.S., and Seeff, L.B., 2000. Diagnosis and monitoring of hepatic injury II, Recommendation for use of laboratory tests in screening, diagnosis, and monitoring *Clin, Chem*, 46, PP: 2050-2068.
- 15- Fiber, M., and Quante, A., 2014. A case series on the use of lavendula oil capsules in patients suffering from major depressive disorder and symptoms of psychomotor agitation, insomnia and anxiety. *US National Library of Medicine National Institutes of Health*, 22(1), PP: 9-63.
- 16- Hikasa, T., Takase, K., Ogasawara, T., and Ogasawara, S., 1986. Anesthesia and Recovery with tricaine methanesulfonate, eugenol and thiopental sodium in the carp (*Cyprinus carpio*), *Japanese Journal of Veterinary Science*, 48, PP: 341-351.
- 17- Iwama, G.K., Yesaki, T.Y., and Ahlborn, D., 1994. The refinement of the administration of carbon dioxide gas as a fish anaesthetic: The effects of varying the water hardness and ionic content in carbon dioxide anaesthesia, *ICES Council meeting papers*, ICES-CM-1991-F27, 29 p.
- 18- Jain, S.K., 1987. Ethnobotany, its scope and various subdisciplines In: A Manual of Ethno botany. S. K. Jain (Ed.), Scientific Publishers, Jodhpur, PP: 1-11.
- 19- Lee, C.H., Park, S.W., Kim, Y.S., Kang, S.S., Kim, J.A., Lee, S.H., and Lee, S.M., 2007. Protective mechanism of glycyrrhizin on acute liver injury induced by carbon tetrachloride in mice, *Journal of Biological and pharmaceutical Bulletin*, 30(10) PP: 1898- 1904.
- 20- Marking, L.L., and Meyer, F.P., 1985. A better fish anaesthetics needed in fisheries. *Fisheries*, PP: 10: 2-5.
- 21- Morgan, T.J., Morden, W.E., AL- Muhareb, E., Herod, A.A., and Kandiyoti, R., 2006. Essential oils investigated by size exclusion chromatography and gas chromatography-mass spectrometry. *Energ, Fuel*, 20, PP: 734-737.
- 22- Ross, L.G., and Ross, B., 2008. Anaesthesia and Sedation of Aquatic Animals. *Third Edition*. Wiley-Blackwell, ISBN: 978-1-4051-4938-9.
- 23- Thomas, P., and Robertson, L., 1991. Plasma cortisol and glucose stress responses of red drum (*Sciaeno psocellatus*) to handling and shallow water stressors and anesthesia with MS₂₂₂, quinaldinesulphate and metomidate. *Aquaculture*, 96, PP: 69-86.
- 24- Velisek, J., Svobodova, Z., and Piackova, V., 2005. Effects of clove oil anaesthesia on rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*), *Acta Vet, Brno*, 74, PP: 139-146.
- در موسن صحراي، مجله دامپژشكى دانشگاه آزاد اسلامي واحد تبريز، ۸۹۹-۹۰۵، صفحات ۴، (۳).
- ۶- غفارى، م.، خسروانى زاده، ع.، قرائى، ا.، صالحى، ح.، بطيحى، ب.، و راهدارى، ع.، ۱۳۹۲. اثرات بیهوش کنندگی انسان میخک بارگذاري شده با نانو ذرات آهن در ماهی آنجل، مجله دامپژشكى ايران، ۸۱-۸۸، صفحات ۹، (۳).
- ۷- سلطانی، م.، غفارى، م.، خضرائى نيا، پ.، و بکايى، س.، ۱۳۸۳. مطالعه اثرات بیهوشى انسان گل میخک هندي بر پارامترهای هماتولوژيك، برخى آنزيمهای خون و آسيب‌شناسي بافت‌های مختلف ماهی کپور معمولی، مجله دانشکده دامپژشكى دانشگاه تهران، ۴۹، ۲۹۵-۲۹۹، صفحات ۵۹.

The Effect of Anesthetic Lavander (*Lavendula officinalis*) essential oil on histopathological and blood serum enzymes of Snow trout (*Schizothorax zarudnyi*)

Tofighi Moghadam S.¹, Mirdar Harijani J.¹, Gharaei A.¹ and Ghaffari M.²

¹FisheriesDept., Faculty of Natural Resources, University of Zabol, Zabol, I.R. of Iran

² Fisheries Demt., Faculty of Marine Sciences, Chabahar Maritime University, Chabahar, I.R. of Iran

Abstract

Obtaining an appropriate anesthetic drug for rapid anesthesia with long term and safe recovery has always been the concern of fisheries science researchers. In this study, survey the effect of anesthetic essential oil of lavender (*Lavendula officinalis*) on *Schizothorax zarudnyi* was investigated. 260 Snow trout (*Schizothorax zarudnyi*) juveniles with an average total weight and length 58.69 ± 1.50 g and 20.77 ± 1.16 cm, respectively were anesthetized in four group treatment including, 0, 200, 300 and 400 ppm essential oil of lavender. The expriment carried out base on bath method in order to determine position sedative and anesthetic dose of Lavender essential oil. Kidney, Liver and Gills tissue and blood serum for evaluation of AST (asparate aminotransferase), ALT (alanine amino trasferase) and ALP (alkaline phosphatase) enzymes activity histopathological effects was done in two times, 10 minutes after anesthesia and 24 hours after anesthesia. The results showed that the essential oil of lavender in concentration of 300 ppm induces general anesthesia. Comparison of AST, ALT and ALP enzyme activity ($P < 0.05$) between all group treatment did not show significant difference and histopathological result suggested that the concentration of 200 ppm lavender for sedative position and 300 ppm lavender was proper for anesthesia in Snow trout without side effect and it can recommended that use this concentrations of lavender essential oil in aquaculture activities without side effect or damages. Advisable *Lavander* essence oil use as a standard medicine to anesthetize and superseded prevalent chemicals to create anesthesia and sedation in fish.

Key words: Lavander essential oil, Anesthesia, *Schizothorax zarudnyi*, Histopathology, enzyme activity.